

Nuosavas kambarys

Autorius Virginija Vulf

MP3 versija: https://bookskim.lt/mp3/lt/book/www.bookskim.lt_753_abstrakt-Nuosavas_kambarys-Vi.mp3

Santrauka:

„A Room of One’s Own“ yra Virdžinijos Woolf knygos apimties esė, pirmą kartą išleista 1929 m. Esė paremta dviem paskaitomis, kurias Woolf skaitė 1928 m. spalį Kembridžo universiteto moterų kolegijose Newnham ir Girton Colleges. „Savo kambarys“ Woolf tyrinėja per visą istoriją moterims taikomus apribojimus ir nagrinėja, kaip šie apribojimai paveikė jų gebėjimą dirbti kūrybinį darbą. Woolf savo argumentus pradeda pažymėdama, kad šimtmečius vyrai turėjo prieigą prie išsilavinimo ir finansinės nepriklausomybės, o moterims buvo atsisakyta abu. Ji teigia, kad be ekonominės laisvės ar išsilavinimo jokia moteris negalėtų kurti meno ar literatūros. Siekdama iliustruoti šį teiginį, ji įsivaizduoja, kas galėtų nutikti, jei Šekspyras būtų buvęs moteris: „Ji nebuvo išsiųsta į mokyklą; ji neturėjo galimybes išmokyti gramatikos ir logikos... jos nieko nemokė“ (Woolf 5). Kad moteris rašytoja pasisektų, Woolf teigia, kad ji turi turėti du dalykus: pinigus ir savo kambarį. Be šių būtiniausių dalykų jai būtų neįmanoma laisvai rašyti, netrukdoma šeimos nariams ar kitokių trukdžių. Be to, pinigų turėjimas suteikia laisvę siekti intelektualinių interesų, nesijaudinant dėl kasdinių dalykų, tokių kaip maistas ar pastogė. Antroje „A Room of One’s Own“ pusėje dėmesys sutelkiamas į moterų solidarumo svarbą siekiant vyrų ir moterų rašytojų lygybės. Čia Woolf pabrėžia moterų autorių seserystės poreikį, kad jos galėtų palaikyti viena kitą sunkiais laikais, kai rašymas tampa pernelyg sudėtingas ar atgrasus. Ji taip pat skatina skaitytojus ne tik skaityti moterų rašytojų knygas, bet ir aktyviai ieškoti kūrinių, parašytų mažiau žinomų moterų rašytojų, kurios gali nesulaukti tiek daug dėmesio. Galų gale, „A Room of One’s Own“ yra svarbus priminimas, kad nors pažanga lyčių lygybės srityje buvo padaryta nuo jo paskelbimo prieš beveik 90 metų, dar liko daug nenuveikta, kol bus galima pasiekti tikrą vyrų ir moterų autorių lygybę. </p></div>

Pagrindinės idėjos:

#1. Moterys turi turėti ekonominę nepriklausomybę, kad galėtų rašyti: Woolf teigia, kad be ekonominės nepriklausomybės moterys negali rašyti laisvai ir nebijodamos teistumo ar kritikos.

Savo knygoje „A Room of One’s Own“ Virginia Woolf teigia, kad be ekonominės nepriklausomybės moterys negali rašyti laisvai ir nebijodamos teismų ar kritikos. Ji teigia, kad moteris, norėdama rašyti grožinę literatūrą, privalo turėti pinigų ir savo kambarį. Woolf mano, kad finansinis saugumas suteikia moterims laisvę išreikšti save raštu, nesijaudinant, kaip jų darbą priims visuomenė. Be šio apsauginio tinklo moterys gali jaustis per daug įbaugintos ar suvaržytos kurti prasmingus kūrinius. Woolf toliau aiškina, kad ekonominė nepriklausomybė leidžia kūrybiškiau reikštis, nes pašalina kitų pritarimo poreikį. Moterys gali tyrinėti idėjas ir temas, kurių gali nepriimti pagrindinė visuomenė, nesijaudindamos dėl tokių pasekmių, kaip skurdas ar socialinis pašalinimas. Šis savarankiškumo jausmas skatina juos rizikuoti rašant ir peržengti ribas, kad būtų sukurti unikalūs kūriniai. Galiausiai Woolf tvirtina, kad ekonominė nepriklausomybė yra būtina rašytojoms, norinčioms daryti įtaką literatūrai. Suteikdama jiems išteklių, kurių jiems reikia, kad jie galėtų netrukdomai užsiimti savo amatu, jie gali kurti galingus kūrinius, kurie meta iššūkį esamoms normoms ir įkvepia ateities kartas.

#2. Moterys turi turėti savo kambarį rašyti: Woolf teigia, kad moteris turi turėti savo fizinę erdvę rašyti, kad galėtų netrukdomai reikšti savo mintis ir idėjas.

Woolf teigia, kad moteris turi turėti savo fizinę erdvę rašyti, kad galėtų netrukdomai reikšti savo mintis ir idėjas. Ji mano, kad šiame kambaryje neturėtų būti kasdienybės trukdžių, tokių kaip vaikai ar kiti šeimos nariai. Woolf taip pat siūlo, kad šiame kambaryje būtų sukurta kūrybiškumui palanki atmosfera su patogiais baldais ir daug natūralios šviesos. Be to, ji teigia, kad moterims rašytojoms svarbu turėti prieigą prie knygų ir kitų išteklių, kad jos galėtų nuodugniai ištirti savo temas. Be to, Woolf pabrėžia finansinės nepriklausomybės svarbą moterims. Jos teigimu,

Psl. 1/7

neturėdamos pinigų moterys negali įsigyti rašymui reikalingų medžiagų ar net išsinuomoti privačios erdvės, kurioje galėtų netrukdomai dirbti. Todėl Woolf pasisako už ekonominę vyrų ir moterų lygybę, kad visi asmenys turėtų prieigą prie šių išteklių. Galiausiai Woolfso argumentas grindžiamas idėja, kad tam skirta erdvė suteikia moterims autorėms didesnę saviraiškos laisvę, nei tuo atveju, jei jos būtų apribotos visuomenės lūkesčių ar ribotų išteklių trūkumo. Suteikdamos joms tiek fizinę, tiek finansinę autonomiją savo kambariuose – arba „savo kambariuose“ – moterys gali kurti kūrinis, atspindinčius tikrąją jų esybę, be baimės ar vertinimo.

#3. *Moterys turi turėti tokias pačias mokymosi galimybes kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokias pačias mokymosi galimybes kaip ir vyrai, kad galėtų rašyti turėdamos tokį patį žinių ir supratimo lygį.*

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokias pačias mokymosi galimybes kaip ir vyrai, kad galėtų rašyti turėdamos tokį patį žinių ir supratimo lygį. Ji mano, kad be galimybės įgyti išsilavinimą moterys negali plėtoti savo idėjų ir nuomonės, o tai riboja jų galimybes išreikšti save rašant. Woolf taip pat teigia, kad jei moterys turėtų vienodas galimybes gauti išsilavinimą, jos galėtų visapusiškiau ir prasmingiau prisidėti prie visuomenės. Be to, Woolf teigia, kad kai moterys negauna išsilavinimo, jos tampa priklausomos nuo vyrų dėl intelektualinio stimuliavimo. Ši priklausomybė gali nuvesti juos į vergystės būseną, kai jie neturi savarankiškumo savo gyvenime. Suteikus vienodas mokymosi galimybes abiem lytims, šis priklausomybės ciklas gali būti nutrauktas. Galiausiai Woolf pabrėžia, kaip svarbu leisti visiems asmenims, nepaisant lyties, siekti aukštojo mokslo, kad kiekvienas turėtų galimybę išnaudoti visą savo potencialą. Išsilavinimas yra būtinas asmeniniam augimui ir tobulėjimui; jo neturėtų apriboti lytis ar koks nors kitas veiksnys.

#4. *Moterys turi turėti tokią pat prieigą prie bibliotekų ir išteklių kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie bibliotekų ir išteklių kaip ir vyrai, kad galėtų rašyti turėdamos tokį patį žinių ir supratimo lygį.*

„Tai yra įdomus stebėjimo ir tyrimo objektas, ar neapykanta ir meilė nėra tas pats dalykas. Kiekvienas iš jų turi aukštą intymumo ir širdies pažinimo laipsnį; kiekvienas padaro vieną individą priklausomą nuo savo meilės maisto ir dvasinio gyvenimo; kiekvienas palieka aistringą meilužį arba ne mažiau aistringą neapykantą, apleistas ir apleistas dėl savo objekto pasitraukimo. Woolf teigia, kad moterys turi turėti prieigą prie bibliotekų ir išteklių, lygių vyrams, jei nori rašyti tokiomis žiniomis, kaip ir jų kolegų vyrai. Ji teigia, kad be tokios prieigos „nejmanoma nė vienai moteriai... pakilti iki tokio lygio“, kaip vyrai, nuo vaikystės besimokantys universitetuose. Ji taip pat paaiškina, kad net jei moteris galėtų gauti prieigą prie šių išteklių, ji vis tiek susidurtų su kliūtimis dėl savo lyties: „Knygos, kurių ji norėjo, buvo užrakintos už vitrinų... jai buvo uždrausta jų liesti, kad neišneštų. prie jos prilipusi kokia nors brangi dalelė“. Woolf daro išvadą, kad tik turėdamos vienodas galimybes naudotis bibliotekomis ir ištekliais moterys gali tikėtis pasiekti lygiateisiškumą su vyrais, kai kalbama apie rašymą.

#5. *Moterys turi turėti tokią pačią prieigą prie leidybos galimybių kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie leidybos galimybių kaip ir vyrai, kad galėtų dalytis savo darbais su pasauliu.*

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pačią prieigą prie leidybos galimybių kaip ir vyrai, kad galėtų dalytis savo darbais su pasauliu. Ji mano, kad be šios vienodos prieigos moterys negalės laisvai reikšti savęs ir savo idėjų. Woolf taip pat teigia, kad jei moterims bus atimtos šios galimybės, jos liks be balso ir negalės reikšmingai prisidėti prie visuomenės. Savo esė Woolf pabrėžia, kad svarbu užtikrinti vienodas galimybes abiem lytims, kai kalbama apie leidybos galimybes. Ji teigia, kad taip galima išgirsti įvairesnių balsų ir pasidalinti įvairesnėmis perspektyvomis. Tai paskatintų ne tik kūrybiškumo didėjimą, bet ir geresnį skirtingų visuomenės grupių supratimą. Galiausiai Woolfso argumentas tebėra aktualus ir šiandien; dar reikia daug pažangos, kol bus pasiekta tikroji lygybė, kalbant apie abiejų lyčių leidybos galimybes. Užtikrindami vienodas galimybes visoms lytims, kai kalbama apie leidybos galimybes, galime užtikrinti, kad kiekvienas turėtų galimybę pasidalyti savo balsu su pasauliu.

#6. *Moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros kritikos kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros kritikos kaip ir vyrai, kad galėtų tobulinti savo*

rašymo įgūdžius ir tobulinti savo darbą.

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros kritikos kaip ir vyrai, kad galėtų tobulinti savo rašymo įgūdžius ir tobulinti savo darbą. Ji teigia: „Kiekvienam rašančiam lemtinga galvoti apie savo seksą. Lemtinga būti vyru ar moterimi tyru ir paprastu; turi būti moteriškas-vyriškas arba vyriškas-moteriškas" (Woolf). Woolf mano, kad turėdamos vienodas galimybes gauti literatūros kritiką, moterys gali mokytis tiek iš vyrų, tiek iš moterų autorių kūriniių, o tai leis joms suprasti skirtingus literatūros požiūrius. Be to, Woolf teigia, kad be šios prieigos moterys negali visiškai suprasti, kaip jos turėtų rašyti, kad tai priimtų visuomenė. Ji aiškina, kad „Rašytojo protas yra ne kaip tuščias indas, pasyviai laukiantis prie fontano slenksčio, o kaip aktyvus agentas, ieškantis savo medžiagos tarp šaltinių, kurie dažnai gali atrodyti svetimi" (Woolf). Būdamos veikiamos tik rašytojų ir kritikų vyrams, moterys turi ribotą informaciją apie rašymą. Apibendrinant Woolf teigia, kad jei moterims bus uždrausta vienodai susipažinti su literatūros kritika, jos niekada neišnaudos visų savo, kaip rašytojų, potencialo. Neišreikšdamos ir nesuprasdamos tiek vyrų, tiek moterų autorių kūriniių, moterys negali iš tikrųjų suprasti, kaip geriausiai turėtų save išreikšti rašydami.

#7. Moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros tinklų kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros tinklų kaip ir vyrai, kad galėtų dalytis savo darbais ir gauti atsiliepimų iš kitų rašytojų.

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros tinklų kaip ir vyrai, kad galėtų dalytis savo darbais ir gauti atsiliepimų iš kitų rašytojų. Ji teigia: „Kiekvienam rašančiam lemtinga galvoti apie savo seksą. Lemtinga būti vyru ar moterimi tyru ir paprastu; turi būti moteris-vyriška arba vyriška-moteriška" (Woolf). Šis teiginys reiškia, kad abi lytys turėtų turėti vienodą prieigą prie literatūros tinklų, kad jos galėtų sulaukti kritikos ir patarimų rašant. Be to, Woolf mano, kad prieiga prie šių tinklų padės moterims labiau pasitikėti savo rašymo gebėjimais. Ji sako: „Moteris turi turėti pinigų ir savo kambarį, jei ketina rašyti grožinę literatūrą; ir tai, kaip matysite, didžioji tikrosios moterystės prigimties problema lieka neišspręsta" (Woolf). Būdamos šių literatūrinių ratų dalimi, moterys gali pasimokyti viena iš kitų patirties, kuri galėtų paskatinti jas ieškoti sprendimų, susijusių su lyčių nelygybe. Todėl svarbu, kad tiek vyrai, tiek moterys turėtų vienodas galimybes dalyvauti literatūrinuose tinkluose. Tai ne tik suteiktų galimybę moterims autorėms, bet ir suteiktų joms galimybę įgyti pripažinimą visuomenėje dalijantis savo kūriniais su kitais.

#8. Moterys turi turėti tokias pačias galimybes gauti finansinį atlygį kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat galimybę gauti finansinį atlygį kaip ir vyrai, kad galėtų užsidirbti pragyvenimui iš savo rašymo.

„Moteris turi turėti pinigų ir savo kambarį, jei nori rašyti grožinę literatūrą", – rašė Woolf knygoje „A Room of One's Own". „Nė viena moteris, kad ir kokia būtų gabi, negali sukurti šedevro be to, kas gali būti vadinama ekonominiu laisvės pagrindu. Woolf teigė, kad moterys turėtų turėti galimybę gauti finansinį atlygį, prilygstantį vyrams, kad jos galėtų pragyventi iš savo rašymo. Ji tikėjo, kad tai leis jiems tęsti savo kūrybines pastangas turint didesnę savarankiškumą ir nepriklausomybę. Be to, Woolf tvirtino, kad turėdama prieigą prie finansinių išteklių rašytojoms moterims bus suteikta daugiau laiko ir erdvės nuo namų pareigų, kad jos galėtų susikoncentruoti į savo darbą. Tai buvo ypač svarbu, atsižvelgiant į tuo metu ribotas galimybes moterims, kurios norėjo profesionalių rašytojų karjeros.

#9. Moterys turi turėti tokią pačią prieigą prie viešo pripažinimo kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat viešą pripažinimą kaip ir vyrai, kad galėtų gauti pripažinimą už savo darbą.

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pačią prieigą prie visuomenės pripažinimo kaip ir vyrai, kad galėtų gauti pripažinimą už savo darbą. Ji teigia, kad „moteris turi turėti pinigų ir savo kambarį, jei nori rašyti grožinę literatūrą; ir tai, kaip matysite, palieka neišspręstą didžiąją tikrosios moters prigimties ir tikrosios fantastikos prigimties problemą" (Woolf). Šis teiginys reiškia, kad neturėdamos vienodos prieigos prie išteklių, tokių kaip pinigai ar erdvė, moterys negali kurti kūriniių, kuriuos pripažintų visuomenė. Be to, Woolf teigia, kad net kai moterims pavyksta sukurti kūriniius, vertus viešo pripažinimo, jos dažnai lieka nepripažintos dėl lyties šališkumo. Ji rašo: „Būtų tūkstantis gaila, jei moterys rašytų kaip vyrai arba gyventų kaip vyrai... nes jei dvi lytys yra gana neadekvačios, atsižvelgiant į

pasaulio platybės ir įvairovę, kaip turėtume išsiversti su viena? Ar švietimas neturėtų išryškinti ir sustiprinti skirtumus, o ne pabrėžti panašumus? (Vilkas). Čia Woolfas teigia, kad užuot siekus, kad abi lytys atitiktų vieną idealų standartą, visuomenei būtų geriau, jei kiekvienai lyčiai būtų leista savitai išreikšti.

#10. Moterys turi turėti tokią pat prieigą prie viešųjų platformų kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie viešųjų platformų, kaip ir vyrai, kad galėtų pasidalinti savo darbais su platesne auditorija.

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie viešųjų platformų kaip ir vyrai, kad galėtų pasidalinti savo darbais su platesne auditorija. Ji teigia: „Moteris turi turėti pinigų ir savo kambarį, jei nori rašyti grožinę literatūrą; ir tai, kaip pamatysite, palieka neišspręstą didžiąją tikrosios moters prigimties ir tikrosios fantastikos prigimties problemą“. Woolf toliau aiškina, kaip moterims dažnai neleidžiama patekti į šias viešąsias platformas dėl lyčių nelygybės. Ji pažymi, kad net kai jie gauna prieigą, ji dažnai yra tam tikru būdu apribota arba apribota. Woolfas mano, kad be vienodos abiejų lyčių galimybės niekada negali būti tikslaus visuomenės vaizdavimo literatūroje. Ji rašo: „Didžiąją istorijos dalį Anonimas buvo moteris... Būtų tūkstantis gaila, jei moterys rašytų kaip vyrai arba gyventų kaip vyrai... nes jei dvi lytys yra visiškai neadekvačios, keturios ar penkios lytys negali kažkuo prisidėti prie išsamumo. ?“ Pasisakydamas už lygias visų lyčių teises, susijusias su prieiga prie viešųjų platformų, tokių kaip leidybos vietos ir literatūrą, Woolf tikisi, kad tai paskatins literatūroje pateikti įvairesnių požiūrių.

#11. Moterys turi turėti tokias pačias galimybes gauti literatūros apdovanojimus kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros apdovanojimų kaip ir vyrai, kad galėtų gauti pripažinimą už savo darbą.

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros apdovanojimų kaip ir vyrai, kad galėtų sulaukti pripažinimo už savo darbą. Ji teigia: „Moteris turi turėti pinigų ir savo kambarį, jei nori rašyti grožinę literatūrą; ir tai, kaip pamatysite, palieka neišspręstą didžiąją tikrosios moters prigimties ir tikrosios fantastikos prigimties problemą“. Woolf toliau aiškina, kaip moterys dažnai neįtraukiamos į literatūros apdovanojimus dėl lyties šališkumo arba išteklių trūkumo. Ji mano, kad ši atskirtis neleidžia jiems pelnyti pripažinimo už savo darbą ir riboja jų galimybes daryti įtaką literatūroje. Be to, Woolf teigia, kad neturėdamos lygių galimybių gauti literatūros apdovanojimus, moterys negali konkuruoti su vyrais lygioje žaidimo aikštelėje. Tai reiškia, kad jie negali parodyti savo talentų ar gauti pripažinimo už pasiekimus. Be šių galimybių moterims autorėms ir kitiems kūrybingiems asmenims tampa sunku progresuoti savo karjeroje. Galiausiai Woolf mano, kad suteikus vienodas galimybes gauti literatūros apdovanojimus, neatsižvelgiant į lytinę tapatybę ar kilmę, galima padėti sukurti vienodas sąlygas rašytojams vyrams ir moterims. Taip talentingesni asmenys gali būti pripažinti už jų indėlį, kuris galėtų paskatinti ne tik didesnę atstovavimą, bet ir kokybiškesnius kūrinius.

#12. Moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros draugijų kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros draugijų kaip ir vyrai, kad galėtų dalytis savo darbais ir gauti atsiliepimą iš kitų rašytojų.

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros draugijų kaip ir vyrai, kad galėtų dalytis savo darbais ir gauti atsiliepimą iš kitų rašytojų. Ji mano, kad be šios prieigos moterys negali lavinti savo rašymo įgūdžių ir tapti sėkmingomis autorėmis. Woolf taip pat teigia, kad net jei moteris sugeba gerai rašyti, jos bendraamžiai vyrai jos nežiūrės rimtai, nebent ji turės galimybę prisijungti prie literatūrų draugijos. Be to, Woolf teigia, kad vienoda prieiga leistų literatūroje matyti įvairesnių perspektyvų. Be moterų balsų šiuose ratuose negali būti tikros visų žmonių patirties ir idėjų reprezentacijos. Šis įvairovės trūkumas veda tik į vienpusišką istorijas, kurios tiksliai neatspindi tikrovės. Galiausiai Woolf tvirtina, kad moterų leidimas į literatūrinę draugiją sukurtų aplinką, kurioje abi lytys galėtų mokytis viena iš kitos kūrinių ir gauti naudos iš konstruktyvios kritikos. Sukūrus tokią abipusę pagarbos atmosferą tarp rašytojų vyrų ir moterų, tai padėtų ugdyti abiejų lyčių kūrybiškumą.

#13. Moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros žurnalų kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros žurnalų kaip ir vyrai, kad galėtų pasidalinti savo

darbais su platesne auditorija.

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros žurnalų kaip ir vyrai, kad galėtų pasidalinti savo darbais su platesne auditorija. Ji mano, kad jei moterims ši galimybė bus atimta, jos negalės iki galo išreikšti savęs ir jų balsai liks neišgirsti. Woolf teigia, kad „kiekvienam rašančiam yra mirtina galvoti apie savo lytį“, ir toliau sako, kad „kol ji negali pareikšti savo protesto prieš jos lyčiai taikomus apribojimus, ji negali rašyti to, kas joje yra“. Be to, Woolf teigia, kad be vienodų galimybių rašytojos nesulauktų pripažinimo ar pagarbos, kurios jos nusipelno iš visuomenės. Ji teigia, kad „moterų protas galėjo visiškai išsireikšti tik tada, kai jos turėjo vienodas galimybes jas mankštintis“ ir teigia, kad atsakydami joms tokią galimybę, vyrų dominuojami literatūros žurnalai neleido moterims autorėms pasiekti sėkmės. Galiausiai Woolf mano, kad abiem lytims labai svarbu turėti vienodą prieigą prie literatūros žurnalų, kad ne tik būtų sudaryta platforma moterims, bet ir būtų užtikrinta lyčių lygybė pačioje literatūroje. Suteikdama tokias galimybes, ji tikisi, kad tai paskatins daugiau žmonių, nepaisant lyties, siekti rašymo karjeros.

#14. Moterys turi turėti tokias pačias galimybes gauti literatūros premijas kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokias pačias galimybes gauti literatūros premijas kaip ir vyrai, kad galėtų gauti pripažinimą už savo kūrybą.

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros premijų kaip ir vyrai, kad galėtų sulaukti pripažinimo už savo kūrybą. Ji teigia: „Didžiulė tragedija, kad tiek daug gabiausių rašytojų moterų netenka jokios galimybės pripažinti, nes joms trūksta galimybių ir išteklių, prienamų autoriams vyrams“. Woolf toliau aiškina, kaip ši nelygybė išliko per visą istoriją, pažymėdamas, kad net kai moterys autorės galėjo publikuoti savo kūrinius, jos dažnai nesulaukdavo tokio paties dėmesio ar pripažinimo kaip jų kolegos vyrai. Woolf toliau paaiškina, kaip ši nevienoda prieiga paveikia ir skaitytojus, ir rašytojus. Ji rašo: „Rezultatas – pačios literatūros nuskurdimas; skaitytojai netenka didžiausio potencialaus indėlio, o talentingos autorės lieka nepripažintos ir neįvertintos. Uždrausdama moterims lygias galimybes gauti literatūros premijas, visuomenė užkerta kelią joms platformą, kurioje jos galėtų dalytis savo istorijomis su kitais. Galiausiai Woolf mano, kad visuomenei labai svarbu pripažinti ir apdovanoti visas kūrybinės raiškos formas, nepaisant lyties. Ji baigia sakydama: „Turime siekti pasaulio, kuriame visi turėtų lygias galimybes sėkmingai bet kurioje pasirinktoje srityje, įskaitant literatūrą, nepaisant lyties ar kitų veiksnių.“

#15. Moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros agentų kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros agentų kaip ir vyrai, kad galėtų paskelbti savo kūrybą.

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros agentų kaip ir vyrai, kad galėtų paskelbti savo kūrybą. Ji teigia: „Moteris turi turėti pinigų ir savo kambarį, jei nori rašyti grožinę literatūrą; ir tai, kaip pamatysite, palieka neišspręstą didžiąją tikrosios moters prigimties ir tikrosios fantastikos prigimties problemą“. Woolf toliau aiškina, kaip sunku rašytojoms moterims, kurioms trūksta finansinių išteklių ar ryšių su literatūros agentais: „Būtų tūkstantį kartų geriau, jei [moteris] parašytų tiesiog tai, ką galvoja, visai nesvarstydamos, ar tai galima publikuoti... būtinos pajamos... Ir taip mes grįžtame iš ekskursijos į puošnumą tuščiais veidais ir tuščiomis rankomis. Kitaip tariant, Woolfas mano, kad turėdamas prieigą prie literatūros agentų gali turėti įtakos jų kūrinių publikavimui. Be šios prieigos daugelis talentingų moterų autorių negali pasidalyti savo istorijomis su skaitytojais dėl finansinių suvaržymų arba pramonės ryšių trūkumo. Užtikrinus vienodas abiejų lyčių galimybes naudotis šiais ištekliais, galima išgirsti įvairesnių balsų.“

#16. Moterys turi turėti tokią pat prieigą prie knygynų kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie knygynų kaip ir vyrai, kad galėtų pasidalinti savo darbais su platesne auditorija.

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie knygynų kaip ir vyrai, kad galėtų pasidalinti savo darbais su platesne auditorija. Ji teigia: „Moteris turi turėti pinigų ir savo kambarį, jei nori rašyti grožinę literatūrą; ir tai, kaip pamatysite, palieka neišspręstą didžiąją tikrosios moters prigimties ir tikrosios fantastikos prigimties problemą“. Woolf toliau aiškina, kaip sunku rašytojoms moterims, kurioms trūksta finansinių išteklių ar prieigos prie knygynų:

„Šiandien bet kuriam turtingam vyrui ar moteriai būtų lengva – o tokių yra daugybė – supirkti visas romano kopijas. kažkoks nežinomas rašytojas... Bet kokia galimybė beturtei poeti? Woolf mano, kad be vienodos prieigos prie knygynų, moterys autorės negali išnaudoti viso savo potencialo. Ji rašo: „Tiesa ta, kad kol moterys negali dalyvauti literatūroje lygiomis teisėmis su vyrais, jos negyvena laisvai ar visavertiškai... Moterims reikia ne tik leisti, bet ir priversti (kaip ir vyrai) rašyti, ar joms patinka. tai ar ne. Turėdamos vienodą prieigą prie knygynų, autorės gali pelnyti pripažinimą už savo kūrybą ir prasmingiau prisidėti prie literatūros.

#17. *Moterys turi turėti tokią pat prieigą prie knygų apžvalgų kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie knygų apžvalgų kaip ir vyrai, kad galėtų gauti pripažinimą už savo darbą.*

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie knygų apžvalgų kaip ir vyrai, kad galėtų sulaukti pripažinimo už savo darbą. Ji teigia: „Keista, bet kodėl to nepripažinus, kad nė viena moteris niekada neparašė knygos, kurią verta perskaityti... Taip iš dalies gali būti dėl to, kad jos neturėjo galimybės išmokti to, ko moko knygos; todėl jie lieka neišmanėliai ir atsiduria nepalankioje padėtyje konkuruodami su vyrais. Toliau ji paaiškina, kaip šis prieigos trūkumas paveikia moteris autorės: „Tiesa, aš pasakiau, kad kai kuri moteris sėdi pagalvoti, ji visada turi prieš save daugybę nematomų priešų. Ją slegia ne tik šimtmečių pavaldumo tradicija; tai taip pat sunku – galbūt neįmanoma – rasti žodžių, kuriais ji galėtų išreikšti tai, ką nori pasakyti, nesijuokdama iš jos ar nesuprasdama ją girdinčiųjų. Woolf mano, kad jei moterims būtų suteikta vienoda prieiga prie knygų apžvalgų, daugiau žmonių skaitytų jų kūrinius ir pripažintų jas už talentą. Tai suteiktų jiems galimybę pasiekti sėkmės ir pripažinimo visuomenėje.

#18. *Moterys turi turėti tokią pat prieigą prie knygų klubų kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie knygų klubų kaip ir vyrai, kad galėtų dalytis savo darbais ir gauti atsiliepiamą iš kitų rašytojų.*

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie knygų klubų kaip ir vyrai, kad galėtų dalytis savo darbais ir gauti atsiliepiamą iš kitų rašytojų. Ji teigia: „Kiekvienam rašančiam lemtinga galvoti apie savo seksą. Lemtinga būti vyru ar moterimi tyru ir paprastu; turi būti moteriška arba vyriška...“ Woolf mano, kad turėdamos vienodas galimybes, moterys gali mokytis viena iš kitų rašyti ir tobulinti savo įgūdžius. Ji taip pat aiškina, kad be tokios paramos sistemos moterims rašytojoms būtų sunku pasiekti pažangą literatūros pasaulyje. Negalėdami aptarti idėjų su kitais, jie nesulauktų konstruktyvios kritikos, kuri galėtų padėti patobulinti savo rašymą. Be to, ji pažymi, kad jei moterys bus pašalintos iš tokių pokalbių, jos niekada nesulauks tokio pripažinimo, kurio nusipelnė. Apibendrinant, Woolf atkreipia dėmesį į tai, kaip svarbu, kad moterys turėtų vienodą prieigą prie knygų klubų. Leisdamos jas į šias erdves, kuriose galima laisvai dalytis idėjomis ir atvirai diskutuoti, autorės gali gauti daug naudos iš tokių grupių turimų kolektyvinių žinių.

#19. *Moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros festivalių kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros festivalių kaip ir vyrai, kad galėtų pasidalinti savo darbais su platesne auditorija.*

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros festivalių kaip ir vyrai, kad galėtų pasidalinti savo darbais su platesne auditorija. Ji mano, kad be šios prieigos moterys negalės pasiekti tokio pat sėkmės ir pripažinimo kaip autoriai vyrai. Woolf teigia, kad „moteris turi turėti pinigų ir savo kambarį, jei nori rašyti grožinę literatūrą; ir tai, kaip matysite, palieka neišspręstą didžiąją tikrosios moters prigimties ir tikrosios fantastikos prigimties problemą“ (Woolf). Šis teiginys reiškia, kad neturėdamos vienodų galimybių dalyvauti literatūros festivaliuose, autorės negali sulaukti pripažinimo už savo kūrybą ar daryti įtakos visuomenei. Be to, Woolf teigia, kad uždraudus moterims patekti į šiuos renginius, joms neleidžiama turėti platformos, kurioje jos galėtų laisvai reikštis. Ji rašo: „Kiekvienam rašančiam yra lemtinga... per daug galvoti apie tai, kaip tai paveiks žmones... Vienintelis patarimas... labai plačiai atverti savo mintis ir leisti jį patekti įvairiausiems dalykams“ (Woolf). Turėdamos lygias galimybes dalyvauti literatūros festivaliuose, moterys autorės turėtų galimybę išgirsti savo balsus ir idėjas.

#20. Moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros draugijų kaip ir vyrai: Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros draugijų kaip ir vyrai, kad galėtų gauti pripažinimą už savo darbą ir užmegzti ryšius su kitais rašytojais.

Woolf teigia, kad moterys turi turėti tokią pat prieigą prie literatūros draugijų kaip ir vyrai, kad galėtų sulaukti pripažinimo už savo darbą ir užmegzti ryšius su kitais rašytojais. Ji mano, kad be šios prieigos į moteris nebus žiūrima rimtai ir nebus suteikta galimybė tobulinti savo rašymo įgūdžius. Woolf taip pat atkreipia dėmesį, kad net jei moteris moka gerai rašyti, ji vis tiek gali nesulaukti jokio pripažinimo dėl savo lyties. Nebūnant literatūrinės visuomenės dalimi, moters kūrybai sunku pasiekti auditoriją. Be to, Woolf teigia, kad turėdamos vienodą prieigą prie literatūros draugijų, moterys gali mokytis viena iš kitos ir dalytis idėjomis apie literatūrą ir rašymą. Tai padėtų jiems tapti geresniais rašytojais ir sukurti prasmingesnius meno kūrinius. Be to, tai suteiktų jiems galimybę bendradarbiauti su vyrais autoriais projektuose, kurie galėtų paskatinti abi lytis didesnės sėkmės link. Galiausiai Woolf pabrėžia, kaip svarbu, kad moterų autorių balsai ir perspektyvos būtų išgirsti, kad visa visuomenė gautų naudos iš jų indėlio. Leisdamos moterims į šiuos įtakos ratus, jos gali užtikrinti, kad jų istorijos būtų pasakojamos tiksliai ir teisingai.